

A villamos közlekedés.

A kereskedelmi minisztériumban tegnap délután volt az az értekezlet, a melyet a miniszter azért hívott össze, hogy a főváros villamos közlekedésének bajait megvitassa s az orvoslás módját és lehetőségét megjelölje. Az értekezleten, a melyen minden illetékes hatóság, a főváros képvisellete és az érdekelt közlekedési vállalatok szószólói részt vettek, kidomborodtak mindazok az okok, a melyeknek a villamos forgalom visszasságait tulajdonítani szoktuk, de megnyilvánultak azok a módok is, a melyeket részint a hatóságok, részint a társulatok, részint egyes praktikus gondolkozású férfiak a felsorolt visszasságok megszüntetésére alkalmasnak találhatnak.

Ugyszólván egyhangú az a felfogás, hogy az állóhely kellemetlen, egészségtelen és mindenképp helytelen rendszere a mi villamosainknak. Minden valamirevaló illendő szempont az állóhely megszüntetését követeli. Hogy az érdekelt vállalatok ez ellen tiltakoznak: érthető. De az a felfogás, hogy a munkásosztályok szállítása s általában a tömegszállítás állóhelyek nélkül le nem bonyolítható, ez a felfogás meg nem áll. Mert utas és utas közt a villamos vasuton, a hol minden utas egyaránt fizet, akár ül, akár áll, kasztrendszerű megkülönböztetést tenni nem lehet. A ki megfizeti helyét, az állóhelyre tarthat számot és ülőhelyre tarthat számot, akár milyen gúnyában van is. Az igazság e dologban az, hogy állóhelyek nélkül nem bonyolítható le a tömegszállítás — nálunk s nem bonyolítható le ez idő szerint, a villamos vasutak mai forgalmá és mai rendszere mellett. De ez nyomban vagy

Iktatószám

Budapestre vonatkozó sajtócikkek

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

" 1903 "

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Villamos közlekedés.

Forrás:

Esti újság

Bp.

(Hely)

1903 1/10

(Idő)

(Köt. v. füz.)

legalább is fokozatosan lehetségessé válik, mielőtt egyrészt a forgalmi sűrűség fokozódik s másrészt mielőtt a közlekedési vállalatok abba a helyzetbe juthatnak, hogy a forgalmat lehetőleg tökéletessé tegyék.

Ime, a városi vasut vezérigazgatója kijelentette az értekezleten, hogy az általa kezelt vonalakon mindjárt megszűnnék a zsufoltság, ha a dunaparti vasut teljesen kiépül s ha meglesz a második sínpar a Baross-utcában. Nos, tessék megengedni a városi vasutnak, hogy ez építkezéseket foganatosítsa. A közúti villamos vezérigazgatója pedig kijelentette, hogy hajlandó megépíteni a lánchid-rudasfürdői vonalat, a városligeti körforgalom vonalát, a budai belső körut második sínparját; hajlandó megépíteni, nagy áldozattal, a forgalom egyenletessége érdekében. Nos, tessék a fővárosnak a közúti társaságot abba

a helyzetbe hozni, hogy áldozatkészségét kifejthesse a forgalom érdekében, a közlekedési visszasságok megszüntetésére, a melyek helyvel-közzel tisztára elviselhetetlenné váltak.

Az állóhelyeket tehát mi is határozottan megszüntetendőknek ítéljük; de csak a jelzett kikötésekkel, nevezetesen számolva a vállalatok áldozatkészségével, a mely kétséget nem szenved, s számolva azzal a logikai konzekvenciával, hogy a főváros lehetővé teszi a társulatoknak áldozatkészségük gyakorlati értékesítését a közönség forgalmi érdekének szempontjából. S ebben az értelemben Heltai Ferenc felfogása mellé állunk, a ki csak fokozatosan óhajtja megszüntetni az állóhelyeket; mert bizonyos igaz, hogy ez idő szerint, a forgalom mai rendszere mellett az állóhely fönntartása még mindig a közönség érdekében van, mert állóhely nélkül a siető ember még később jutna el oda, a hová törekszik. De bizonyos igaz az is, hogy a közúti forgalom visszasságain mihamarabb segíteni kell. A városi vasut vonalain, a melyek rövidebb pályát futnak be s nagyrészt széles utcákon huzódnak. hagvján,

még nem érezhető oly nagy mértékben közlekedési rendszerünk tökéletlensége. De a közúti vasuton, a mely nagy területre terjed és sokszor szűkebb utvonalakat hasít, ott minden visszasság sokszorosan érezhető, nemcsak a közönség bosszuságára, hanem bizonyára magának a társulatnak is legnagyobb sajnálatára, a mely áldozatkészen áll a közönség szolgálatában.

S ebben az irányban kell keresni az orvoslás módját. Meg kell engedni a társulatoknak, hogy építkezzenek s javítsák és könnyítsék a forgalmat, attól az áldozatkészségtől sugallva, a melyet hangoztatni halottunk a tegnapi értekezleten.